

HYDRA VULGARIS – KUOLEMATON

Maija Tammi

YKI RÄIKKÄLÄ

Ikuisuus on abstrakti käsite. Vielä ei ole ihmiskunnalla varmuutta siitä, onko ikuisuutta ensinkään olemassa ja onko kosmoksemme vain väliaikainen tila, jossa aikakin on suhteellista. Kuten tiedämme, me kaikki elolliset olemme kuolevaisia. Synnymme, vanhenemme, elämme aikamme ja maadumme toisten alkaessa oman elämänsä. Ajasta aikaan ei elä kukaan eikä mikään elollinen, tai sitten...

Hydra vulgaris, lampipolyyyppi, on sentin mittainen makean veden polyyyppi, jolla on lonkeroita. (Ei niitä lonkeroita, joita juhlakansa vetelee puistoissa lämpiminä päivinä.) *Hydra vulgaris* ei vanhene. Jos sitä ei tapa mikään, se elää käytännössä ikuisesti. Laji on ollut olemassa jo 87 miljoonaa vuotta ja sitä on löydetty vähän sieltä ja täältä. Jos ikuisuutta ylipäättään on olemassa, niin

lienee sitten tämä ainoa todennetusti teoriassa ikuinen olento. Vulgaaria, voi tavallinen kuolevainen kateuksissaan miettiä. Noita olentoja, jotka kehtaatkin olla kuolemattomia, elää Suomenkin vesissä.

Hydra vulgaris esittäytyy taiteen tohtori **Maija Tammen** ja graafikko **Ville Tietäväisen** tekemässä faktaa ja fiktiota yhdistelevässä kirjassa *Immortal: lost memoirs of Cornelia Dulac concerning the freshwater polyp hydra* (Aalto University, 2020). Sitä ei liene suomennettu.

Tämä on jo toinen Maija Tammen tekemä kirja maailmassamme esiintyvistä kuolemattomista olioista. Aiempi on *White Fever Rabbit* (2017), joka käsitteli kuolemattomia syöpäsolulinjoja. (Niiden kyllä soisi olevan kuolevia.) Erät meistä uskovat, että meillä on kuolematon sielu, joka jatkaa karkelointiaan ikuisesti siellä jossain. Tai jos ei tunnusta Herraa, sitten kärsii tyhmyydestään ikuisesti.

